

2. Indien het Hof de eerste vraag ontkennend beantwoordt:

Moet artikel 4, lid 3, van de passagiersrechtenverordening, gelezen in samenhang met artikel 2, onder j), van die verordening, aldus worden uitgelegd dat de instapweigering tegen de wil van de passagier hem ook, met verbindende kracht jegens de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert, kan worden meegedeeld door de luchtvaartmaatschappij waarmee deze passagier een overeenkomst heeft gesloten, die met de luchtvaartmaatschappij die de vlucht uitvoert een code-share-overeenkomst voor de vlucht heeft afgesloten?

(¹) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Köln (Duitsland) op 2 september 2022 — Die Länderbahn GmbH DLB e.a. / Bundesrepublik Deutschland

(Zaak C-582/22)

(2022/C 441/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH

Verwerende partij: Bundesrepublik Deutschland (Bondsrepubliek Duitsland)

Andere partij: DB Netz AG

Prejudiciële vragen

1. Moet artikel 56, leden 1, 6 en 9, van richtlijn 2012/34/EU (¹) aldus worden uitgelegd dat een heffingsregeling nog steeds het voorwerp van een klacht kan zijn wanneer het tijdvak waarin de te toetsen heffing van toepassing was, reeds is afgelopen (klacht tegen een zogenaamd oud gebruiksrecht)?
2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: moet artikel 56, leden 1, 6 en 9, van richtlijn 2012/34/EU aldus worden uitgelegd dat de toezichthoudende instantie bij een controle achteraf van oude gebruiksrechten, deze met terugwerkende kracht nietig kan verklaren?
3. Indien de eerste en de tweede vraag bevestigend worden beantwoord: staat de uitlegging van artikel 56, leden 1, 6 en 9, van richtlijn 2012/34/EU een nationale regeling toe die de mogelijkheid van een controle achteraf van oude rechten met terugwerkende kracht uitsluit?
4. Indien de eerste en de tweede vraag bevestigend worden beantwoord: moet artikel 56, lid 9, van richtlijn 2012/34/EU aldus worden uitgelegd dat de aldaar vastgestelde herstelmaatregelen van de bevoegde toezichthoudende instantie wat de rechtsgevolgen betreft in beginsel ook de mogelijkheid omvatten om terugbetaling te gelasten van gebruiksrechten die onrechtmatig door de infrastructuurbeheerder zijn geheven, ook al kunnen vorderingen tot terugbetaling tussen spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders civielrechtelijk worden afgedaan?

5. Indien de eerste of de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord: blijkt een recht van beroep tegen oude gebruiksrechten in ieder geval uit artikel 47, eerste alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 19, lid 1, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), wanneer terugbetaling van onrechtmatige oude gebruiksrechten op grond van de bepalingen van het nationale civiele recht volgens de rechtspraak van het Hof in [zaak C-489/15 ^(?) (arrest van 9 november 2017)] uitgesloten is zonder een beslissing van de toezichthoudende instantie op een klacht?

⁽¹⁾ Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (herschikking) (PB 2012, L 343, blz. 32).

⁽²⁾ EU:C:2017:834, CTL Logistics.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op
5 september 2022 — QM/Kiwi Tours GmbH**

(Zaak C-584/22)

(2022/C 441/24)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoeker en verzoeker tot Revision: QM

Verweerster en verweerster in Revision: Kiwi Tours GmbH

Prejudiciële vragen

Moet artikel 12, lid 2, van richtlijn (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾

- aldus worden uitgelegd dat voor de beoordeling van de gegrondheid van de beëindiging alleen de onvermijdbare en buitengewone omstandigheden relevant zijn die zich op het tijdstip van beëindiging reeds hebben voorgedaan,
- dan wel aldus dat ook rekening moet worden gehouden met onvermijdbare en buitengewone omstandigheden die zich daadwerkelijk voordoen na de beëindiging, maar nog vóór het geplande begin van de reis?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2015/2302 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende pakketreizen en gekoppelde reisarrangementen, houdende wijziging van verordening (EG) nr. 2006/2004 en van richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van richtlijn 90/314/EEG van de Raad (PB 2015, L 326, blz. 1).

**Hogere voorziening ingesteld op 16 september 2022 door Carles Puigdemont i Casamajó en Antoni
Comín i Oliveres tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer — uitgebreid) van 6 juli 2022 in zaak
T-388/19, Puigdemont i Casamajó en Comín i Oliveres/Parlement**

(Zaak C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Carles Puigdemont i Casamajó en Antoni Comín i Oliveres (vertegenwoordigers: P. Bekaert en S. Bekaert, advocaten, en G. Boye, abogado)

Andere partijen in de procedure: Europees Parlement, Koninkrijk Spanje